

Kendelse af 13. januar 2012 (J.nr. 2011-0025035)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabslovens §§ 151 og 152.

(Marianne Fog Jørgensen, Kirsten Aaskov Mikkelsen og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse af 16. juli 2011 har A på egne vegne og på vegne af de øvrige ledelsesmedlemmer i A/S K2 klaget over, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelser af 8. juli 2011 har pålagt de pågældende ledelsesmedlemmer afgifter for ikke rettidig indsendelse af selskabets årsrapport for 2010 og for A's vedkommende tillige for ikke rettidig indsendelse af årsrapporten for ApS K1 for 2010.

Sagens omstændigheder:

A/S K2 og ApS K1 har kalenderåret som regnskabsperiode. Da selskabernes årsrapporter for perioden 1. januar 2010 til 31. december 2010 ikke var modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen inden den i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., fastsatte frist på 5 måneder efter regnskabsårets udløb, sendte styrelsen i henhold til lovens § 150 henholdsvis den 10. juni og den 20. juni 2011 en skrivelse til selskabernes ledelse på selskabernes registrerede adresser med påkrav om at modtage årsrapporterne senest 23. juni 2011 henholdsvis 30. juni 2011. Styrelsen meddelte samtidigt, at såfremt årsrapporterne blev modtaget senere, ville hvert medlem af selskabernes øverste ledelse blive pålagt en afgift for overskridelse af indsendelsesfristen i medfør af årsregnskabslovens §§ 150-152. Styrelsen meddelte endvidere, at såfremt årsrapporterne ikke blev modtaget senest den 8. juli 2011 henholdsvis den 18. juli 2011, ville styrelsen uden yderligere varsel anmode skifteretten om at tvangsopløse selskaberne, jf. årsregnskabslovens § 150, stk. 3. Den 5. juli 2011 modtog styrelsen årsrapporterne, og ved skrivelser af 8. juli 2011 pålagde styrelsen under henvisning til årsregnskabslovens § 151, stk. 3, hvert ledelsesmedlem i de enkelte selskaber en afgift på 2.000 kr.

I klageskrivelsen af 16. juli 2011 har A anført:

” ...

Ansøgning om fritagelse for betaling af pålagte afgifter vedr. Aps K1 ... og A/S K2 ... Manglende tastselv-koder.

Selskaberne er uden aktivitet, hvorfor jeg i lighed med moms for A/S K2 angående sporadisk momsangivelse troede, jeg kunne det samme for selskaberne i helhed overfor Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i og med revisoren ikke rykkede / fremsendte, - reagerede overfor mig om regnskabsrapporterne til betids aflevering. Revisoren, hvor jeg er klient gennem over 30 år, klient nr. 219, undskylder sig med, han havde et tilgodehavende på kr. 9.000 hos mig, et beløb som jeg ikke var klar over, han mente at have til gode hos mig. Beløbet i situationen er derfor straks betalt med checks i forbindelse med, at jeg personligt rykkede for regnskabsrapporterne, subsidært Deres skrivelse om omtalte.

Jeg er som 70-årig meget ked af, at min familie som bestyrelsesmedlemmer er blevet afgiftspålagt, mig selv inkl., hvorfor jeg må bede om afgiftsfritagelse for os alle.

I al uskyldighed taler vi om en samlet afgift af betragtelig størrelse, der slet ikke syntes at stå i forhold til forsømmelsen.

Når jeg ikke ønsker selskaberne nedlagt / konkursramt, tvangsnedlagt eller opløst skyldes det, at selskaberne står stand by til rådighed for udnyttelsen af mine personlige forskningsresultater i bølgeenergi, - forskningsresultaterne synes o.k. Der henvisning i øvrigt til hjemmesiden ... angående

Jeg er ked af udviklingen og håber på Deres forståelse og beklager meget min uvidenhed herom. Jeg har på direkte tlf.nr. ... forsøgt at skabe forståelse for standby-problematikken, men svaret var ophør eller forpligtelse, hvorfor mit spørgsmål om at sætte selskaberne i bero eller stand by, og overholdelse af datoen ikke kunne diskuteres.

Grundet ferie og presserende sygdom i familien, har Deres anmodning om rapportindsendelse senest den 30 juni 2011 ikke været mulig at overholde. Jeg har pr. tlf. og via www.letnok.dk febrilsk forsøgt at tilgodese Deres påkrav.

Jeg håber på Deres forståelse, og at jeg fremover finder ud af at indsende årsrapporterne digitalt, reference til Deres skrivelse af 7/7-11.

Jeg medsender kopier af korrespondancerne mellem undertegnede og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

...”

I anledning af klagen har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en redegørelse af 25. august 2011 udtalt:

”...

4. Sagens retlige omstændigheder

A. Reglerne

I henhold til årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal et selskabs årsrapport være modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Modtages et regnskab for sent, finder reglerne i årsregnskabslovens §§ 150 – 152 anvendelse.

Årsregnskabslovens § 151 omhandler den afgift, som bliver pålagt hvert medlem af virksomhedens øverste ansvarlige ledelse ved for sen modtagelse

af årsrapporten. Bestemmelsen er udtryk for, at det er af stor betydning, at årsrapporterne modtages rettidigt i styrelsen, og ikke mindst af hensyn til regnskabsbrugerne er det vigtigt, at oplysningerne i de offentliggjorte årsrapporter er aktuelle. Pålæggelse af afgift til den øverste ansvarlige ledelse på grund af for sen indsendelse af årsrapport skal tilskynde virksomhedsledelserne til at prioritere regnskabsaflæggelsen højt. Der påhviler derfor et selskabs ledelsesmedlemmer et selvstændigt ansvar for, at indsendelsesfristerne overholdes.

I henhold til § 152, stk. 1, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis fritage et ledelsesmedlem for betaling af afgift efter § 151, hvis det over for styrelsen er godtgjort, at ledelsesmedlemmet har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges denne til last.

Det er således forudsat, at fritagelsesbestemmelsen i årsregnskabslovs § 152 skal have et meget snævert anvendelsesområde.

B. Styrelsens bedømmelse

Klageren har som begrundelse for fritagelse for afgifter anført ukendskab til reglerne. Dette kan efter styrelsens opfattelse ikke anses for ganske særlige omstændigheder.

Det forhold, at revisor ikke har gjort opmærksom på indsendelse af årsrapporter, kan heller ikke anses som ganske særlige omstændigheder. Et eventuelt ansvarspådragende forhold hos rådgivere kan ikke i sig selv fritage et ledelsesmedlem for afgift, jf. årsregnskabslovens § 152, stk. 2. Forholdet er således et anliggende imellem ledelsesmedlemmet og den pågældende rådgiver.

Selv om den samlede afgift er af en betragtelig størrelse, og afgifterne efter klagers opfattelse slet ikke syntes at stå i forhold til forsømmelsen, kan dette efter styrelsens opfattelse ikke begrunde en nedsættelse, da der ikke er tale om ganske særlige omstændigheder, jf. § 152, stk. 2. De pågældende afgifter er fastsat i årsregnskabslovens § 151, og et ledelsesmedlem har et selvstændigt ansvar for, at indsendelsesfristerne overholdes.

Alvorlig sygdom kan begrunde afgiftsfritagelse, hvis sygdommen har haft afgørende betydning for muligheden for rettidig indsendelse af årsrapporten, og sygdommen er dokumenteret med lægeerklæring. Vedkommendes medvirken skal være af afgørende betydning for regnskabsaflæggelsen, således at årsrapporterne ikke kunne udarbejdes uden dennes medvirken. Sygdom i familien opfylder efter styrelsens opfattelse ikke umiddelbart kravet om afgørende betydning ved medvirken ved regnskabsaflæggelsen.

...

A har ved skrivelse af 8. september 2011 heroverfor bemærket blandt andet:

”Vedr.:

...

Ad: 4. Min ægtefælles kræftsygdom.

Ad: A. Reglerne.

Der er bestemt søgt at fremme indsendelsen digitalt (§ 151), så hurtigt det lod sig gøre og således straks efter modtagelsen af det brugervenlige password her-til.”

Ankenævnet udtaler:

I overensstemmelse med årsregnskabslovens § 150 sendte Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 10. juni og den 20. juni 2011 påkrav til ledelsen for A/S K2 og ApS K1 om indsendelse af selskabernes årsrapporter for perioden 1. januar 2010 til 31. december 2010. Årsrapporterne skulle have været modtaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 31. maj 2011. Årsrapporterne blev herefter modtaget i styrelsen den 5. juli 2011, efter den i påkravet fastsatte frist, som var den 23. juni og 30. juni 2011.

At selskaberne er uden aktivitet samt manglende kendskab til reglerne kan ikke be-
grunde afgiftsfritagelse.

Af årsregnskabslovens § 152, stk. 2, fremgår, at det ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for ansvar, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens rådgivere eller lignende, og af de specielle bemærkninger til § 152 (lovforslag L 138/2000-01) fremgår blandt andet:

”Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: ... at forsinkelsen skyldes fejl begået af virksomhedens ansatte eller rådgivere som f.eks. virksomhedens revisor eller advokat, idet sidstnævnte forhold er et anliggende imellem ledelsesmedlemmerne og de pågældende ansatte eller rådgivere.”

Henset hertil foreligger der efter ankenævnets opfattelse med det oplyste om revisors adfærd ikke grundlag for at fritage ledelsesmedlemmerne for afgifter.

Herefter, og da der i øvrigt ikke er anført sådanne særlige omstændigheder, som efter årsregnskabslovens § 152 kan danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af årsrapport, tiltræder ankenævnet de af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ved skrivelser af 8. juli 2011 pålagte afgifter.